

Keşke Tanıdığım Gibi Kalabilseydin

— Servet Kaan · 04 Aralık 2017

Çocukların anlatılan masallara kandiği gibiBende senin gök mavisi gözlerine kanmışımGüneşin yeryüzünü cehennem misali kavurduğu gibiGözlerine baktıkça farkında olmadan bende yanmışım Şimdi ise keşke tanımasaydım seni demiyorumAma keşke tanıdığım gibi kalabilseydin diyorumBelki de ben belkilere çok takılıyorumYada seni gözümde çok büyüttüm ona yanıyorumAnsızın öyle şeyler yaşanır ki şu küçücük dünyamızdaSonsuza kadar kaybettiğimizi düşündüklerimiz gelir aklımızaHer şey bitti derken yeniden sarılırız hayata Bizim için doğan güneşe yahut gecemizi aydınlatan yıldızlaraBu defa gerçekten yorgun düştüm ama direniyorumO kadar ağır geldi ki herşey sadece haketmedim diyebiliyorumİnsan haketmedikleri ile de yüzleşebiliyormuş bunu öğreniyorumÖğrendiklerim daha da acıtıyor canımı ben ise sadece susuyorumCehennem sadece acıların ve ihanetlerinYahut yanlış yaşanmışlıkları bedeli derlerdi inanmazdımAma cehennemin asıl tarifini buldum sanırımCehennem acı çektiğimizi kimsenin duymadığı yermiş onu anladımServet Kaan GÜLDÜ